

स्तावक ति० स्तु-खल् । स्तुतिकारके प्रशंसाकारके ।
 स्तिमित न० स्तिम-भावे क्त । १ आर्द्रतायाम् अमरः ।
 २ अचाञ्चल्ये च भेदि० कर्त्तरि क्त । ३ अचञ्चले ४ आर्द्रे
 च ति० ।
 स्तिभि पु० स्तिभ-इन् भुक् च । १ ससुद्रे २ वायौ च उथा० ।
 स्तीर्वि पु० स्तु-क्तिन् न वेरिन्चम् । १ आकाशे २ रुधिरं
 ३ तृणजातो ४ अर्धव्यौ प्रयति ५ शक्तौ संक्षिप्तसा० ।
 सुत पु० स्तु-कर्माणि क्त । स्तुतिकर्माणि अमरः ।
 सुति स्त्री स्तु-क्तिन् । स्तने अमरः । [अमरः
 सुतिपाठक पु० स्तुतिं पठति पठ-खल् । राजादेर्विन्दनि
 सुन्भ रोधने सौ० क्र०। स्ता० कार्यभागी पर० सक० सेट्
 षटिक् ह्रावेट् । स्तुञ्चोति स्तुञ्चति । अस्तुञ्चोत् । सौत्वा
 त्वाप्रोपदेश इत्यन्ये ।
 सुतिव्रत पु० स्तुतौ व्रतमस्य । स्तुतिपाठके जटा० ३६६पृ० दृश्यम्
 सुत्यर्थवाद पु० इत० । प्रशंसया अर्थवादभेदे अर्थवादशब्दे
 सुनक पु० स्त्री० स्तु-नकक् । ऋगे शब्द च० स्त्रियां ङीप् ।
 सुभ पु० स्त्री० स्तुन्भ-सूख०क । ऋगे भरतः स्त्रियां ङीप् ।
 स्तूप उच्चाये अद० चु० अम० उभ० सेट् । स्तूपयति ते
 अस्तूपत् । बह्वृचकत्वात् अप्रोपदेश एव । ५१७२
 ष्टे षूप इति धातुः प्रोपदेशतया प्रमादात् लिखितः ।
 स्तूप पु० स्तु-पक् षुष्ठी० स्तूप-अच् वा । १ राशोक्तते षट्ति-
 कादौ २ संघाते ३ वले ४ निष्प्रयोजने च संक्षिप्त० ।
 स्तु विस्तारे स्ता० उ० सक० अणिट् । स्तुञ्चोति स्तुञ्चते
 अस्तापीति अस्तृत् अस्तारिष्ट । पर्युदासन्न प्रोपदेशः ।
 स्तु प्रीतो अक० रक्षणे सक० स्ता० प० अणिट् । स्तुञ्चोति
 अस्तापीत् । पर्युदासेन अप्रोपदेश एव ।
 स्तु आच्छादने क्र०। पा० उ० सक० सेट् । स्तुञ्चति स्तु-
 षीते अस्तारीत् अस्तारिष्ट अस्तरीष्ट अस्तौर्त् । अयं
 प्रोपदेश एव न्यायः ।
 स्तीन चौथे अद० चु० उभ० सक० सेट् । स्तीनयति-ते
 अतिस्तीनत्-त । बह्वृचकत्वात् अप्रोपदेशः ।
 स्तीन न० स्तीन-भावे अच् । १ चौथे । कर्त्तरि अच् ।
 २ चोरे ति० अमरः ।
 स्ती (ष्टि) ष जेमे चु० उभ० सक० सेट् । स्तीपयति-ते अतिस्ति-
 पत्-त । अप्रोपदेशत्वे सूचं चिन्त्यम् ।
 स्तीम पु० स्तिम-वञ् । १ आर्द्रतायाम् २ चोरे च अमरः ।
 स्तीय न० स्तीनस्य भावः यत् नलोपः । १ चौथे अमरः ।
 'प्रत्यङ् वा प्ररोक्ष वा रात्रौ वा यदि वा दिवा । यत्

परद्रव्यहरणं स्तेयं तत्परिकीर्तितम्" इत्युक्तेः पर-
 द्रव्यापहारः स्तेयं तच्च अष्टादशविवादान्मर्गतविवादपद-
 भेदः तत्सूक्तपादिकं वीरमि० उक्तं चोरशब्दे २६६६
 पृष्ठादौ दृश्यम् । [ङीप् ।
 स्तीयिन् ति० स्तेयमस्यस्य इति । परद्रव्यापहारके स्त्रियां
 स्तीन (न्य) न० स्तीनस्य भावः अण्, अच् वा । १ चौथे पर-
 द्रव्यापहारणे । स्तीन एव स्तौथे ग्य । २ चोरे ति० भरतः ।
 स्तीमित्त्र न० स्तिमितस्य भावः अण् । १ जाद्ये २ ऋहे
 ३ आर्द्रतायाम् च । [२ जलविन्दो ३ कले ति० अमरः ।
 स्तीक पु० स्त्री० स्तुच-वञ् । १ चातके भेदि० स्त्रियां ङीप् ।
 स्तीकाक पु० स्त्री० स्तीकाय जलविन्दवे कायति शब्दायते कै-
 क । चातके अमरः स्त्रियां ङीप् ।
 स्तीत्र न० स्तु-इन् । १ स्तवे-गुणकर्मादिभिः प्रशंसने अमरः ।
 "इत्यस्तौत्वं कर्मस्तौत्वं विधिस्तौत्वं तथैव च । तथैवाभि-
 जनस्तौत्वं स्तौत्वं सेतुर्विधम्" मत्स्यपु० १२२ अ०
 द्रव्याद्युपाधिकतया स्तवस्य चातुर्विधस्य क्तम् । २ स्तुतिसाधने
 वाक्ये स्तुतिश्च सुश्रितसुपसर्जनीकृत्य तद्विधानां गुणानां
 प्राधान्येन कथनरूपा ऋग्वेदभाष्ये लक्षिता । यथा
 यो देवदत्तः स चतुर्वेदाभिज्ञ इत्युक्ते सर्वे जनाः स्तुतिं
 भवगच्छन्ति यद्यपि दृग्स्तुतौ श्रुतुश्च स्तुतावित्येकादशौ
 तथापि प्रतिगीतमन्त्रसाध्यं स्तौत्वम् अप्रतिगीतमन्त्र-
 साध्यं शस्त्रमिति तयोर्विवेक इति च तलोक्ते प्रति-
 गीतमन्त्रसाध्ये श्क्तवने गुणकथने च । शस्त्रशब्दे प्रति-
 गीतमन्त्रे इति यदुक्तं तत्र अप्रतिगीतमन्त्रे इत्येव
 बोध्यम् । प्रगीतस्यजातं शस्त्रमिति ट० उ० भाष्य-
 टीकायासानन्दगिरिणोक्ते ४ प्रगीते ऋगजाते च ।
 स्तीत्रिय ति० स्तीत्राय हितं य । स्तौत्वसाधने ऋगादौ
 "कल्पयसुहृताऽस्तिन् यज्ञे स्तीत्रियाः स्तीत्र्युक्तीति तिस्र
 इति कतमास्तास्तिस्रः इति पुरोऽहुवाक्या च वाज्यं
 शक्यैव च तृतीया इति" ट० उ० । "स्तीत्रिया नाम ऋक्-
 साससुहृदायः" शा० भा० । "स्तीत्रिया नाम गीतिविशेषा
 ऋगजातयः" शत० ब्रा० १४६।१।२ वाक्यव्याख्यायां सा-
 यनभाष्यम् । "यद्योक्तस्य स्तौत्वं स्तीत्रियां वचं सभ
 वा यजुर्वेदस्यैवैवत् कत्वा यजेत" कात्या० श्रौ० २४।७
 २० "एकां स्तीत्रियामेकां ऋचासत्यां कुर्यात्" कर्कः ।
 स्तीभ पु० स्तुभ-वञ् । १ अर्धमृग्ये गानादिकरपरिपूर्णाद्यै
 शब्दभेदे यथा सासवेदे इहः हाइ प्रष्टवतः । २ हेतुने
 इत्यमरः च हेमच० ।